

Demeter József

Székely keserves

A távol-keleti sztyeppén,
Mit keresel, székely legény.
Lábnymodban az ég tükre
Szilánk – Ázsia szügyébe?
Lábnymodban az ég tükre
Szilánk – Ázsia szügyébe?

A távol-keleti sztyeppén,
Kit keresel, székely legény.
Éned mélyén a vágy éhe –
Dobog, hány leány szívében.
Éned mélyén a vágy éhe –
Dobog, hány leány szívében.

Néma húr a csönd peremén,
A távol-keleti sztyeppén –
Fölfelé visz minden lejtő,
Napdalosan – honvágykeltő.
Fölfelé visz minden lejtő,
Napdalosan – honvágykeltő.

Zsongó húr a csönd peremén.
Gyere haza, székely legény.
Eurázsiai sztyeppén
Bolyong két dal – múltad mentén.
Eurázsiai sztyeppén
Bolyong két dal – múltad mentén.

Rendhagyó fűszál

Szívem csücske, Magyardellő,
Angyalarcú égi, Delnő...

Rusztikus fényében a csöndnek –
Láttalak elmenőben..., mikor
A csönd még csönd volt,
Fűszálak zöld szívében.
Kinek nyílik fényt a táj. Oly
Tetszhalottak a fák... Versem csak
Téged zengett és még sem hallották.
Már én sem tudom, mit zeng,
Juhász Gyula tavaszán. A nagy
Rokon, Ady Endre végső
Novemberén át – szerelmes
Lédák múlt/j/án. Föl-föl-
Dereng időnként, mint Vajda János
Mount Blanc-ján – menyasszony-
Fehér télen, jégcsencsók* közt
Egy fűszál. Nem zöld, nem, egy
Szép égi fűszál. Választott
Falumban minő nagy-
Világhálósan. Napdaloskönyvem
Tisztásán? Vadnárcisz-szentület után.

Szmogos neon fényében a vissz-
Hangzó csöndnek, látlak most is,
Látlak, elmenőben, holott! Már
A csönd sem csönd, csak egy
Fűszál szívében zöld. Nem méregzöld, kék,
Hisz mégis! Hogyha vers fotoszintézis...

* ...csencsó = fenyőtoboz

Itt-honosabb/an/

Ó, Magyardellő Delnő –
Minő fényt zengedező...

A reggel itthon.....
Reggelebb. A dél
Pediglen délebb. Az
Öröm, ahogy tisztást
Szó, vágy világít
Mindent..., hisz! A
Tavas itthon
Tavaszabb. A nyár
Nyaranta nyarabb.
Az elmúlás évszaka –
Színek zengő
Tavasza, és
A hó annyira hó, hogy
Havabb nem is
Lehetne, ahogy hullva
Hull a táj felett,
A tájat temetve,
Vén, szmogos
Szívembe hull –
Vadvirág-
Szirmokként –
Egyre. Színes,
Menyegzős pelyheket
Lelkemig slájereztetve*,
Holott! Hol, itt! A reggel
Reggelebb. A dél
Pediglen délebb. Az
Este, ahogy száll alá,
Vers világol égis – Téged.

* slájer = menyasszonyi fátyol